

Misgerningssager og i Sager, der rejser sig af politiske Lovovertrædelser, skal Nævninger indføres". Derimod lod man i sidstnævnte Forslag Grundlovens § 71, hvori det hedder, at „Retsplejen bliver at adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov“, henstaa uløst indtil videre.

Paa det ved fornævnte Lovforslag givne Grundlag forhandlede der paa Rigsdagen i de nærmest følgende Aar. Resultatet af Forhandlingerne blev „Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909“, hvis § 998 bestemmer, at Retsplejeloven ikke kan træde i Kraft, før 3 nærmere betegnede Love, nemlig Lov om et Statspoliti, Lønningslov for Dommere m. m. samt Lov om Retsafgifter, er vedtagne.

Adskillige Forhold gjorde, at der hængik 3 Rigsdagssamlinger, inden der for Rigsdagen blev fremsat Lovforslag om at sætte Retsplejeloven i Kraft. Først i Rigsdagssamlingen 1912—13 blev der i Folketinget fremsat en Række Lovforslag med dette Formaal for Øje. Disse Lovforslag var: 1) Forslag til Lov om Gennemførelse af Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909, 2) Forslag til Lov om Retsafgifter i Domssager m. m., 3) Forslag til Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen, 4) Forslag til Lov om Dommerlønninger m. m., 5) Forslag til Lov om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner, og 6) Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Lokaler for Østre Landsret og Københavns Byret.

Da der allerede den Gang var oprettet et Statspoliti i Henhold til Lov af 13. Maj 1911, foresloges det at forøge Statspolitiet's Personel fra 36 til 48 Betjente. I øvrigt mente den daværende Justitsminister at kunne udsætte en yderligere Forøgelse af Statspolitiet i nogen Tid, da Anklageprincippet ikke var gennemført efter Retsplejeloven af 1909. Rigsdagen vedtog Lovforslaget om Forøgelse af Statspolitiet; men intet af de øvrige Lovforslag, der tog Sigte paa at gennemføre Retsplejeloven af 1909, kom til 2den Behandling i Folketinget. Den 24. April 1913 afgav

det Folketingsudvalg, til hvilket samtlige Forslag var henviste, Betænkning, og faa Dage efter sluttede Rigsdagssamlingen.

Da den nuværende Justitsminister i Rigsdagssamlingen 1913—14. den 26. Januar i Folketinget forelagde Forslag til Lov om Rettens Pleje m. fl., gik disse Lovforslag ikke ud paa at sætte Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 i Kraft.

Hovedforslaget tog derimod Sigte paa at supplere og ændre Retsplejeloven paa 3 Hovedpunkter vedrørende Strafferetsplejen, idet det foresloges at gennemføre *Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, Anklageprincippet i Strafferetsplejen*, og at *Nævninger skulde udtages af de kommunale Raad*, men der blev i øvrigt ikke foreslaaet flere Ændringer i Retsplejeloven af 1909 end nødvendigt for Gennemførelsen af disse 3 Hovedprincipper. Retsplejelovens Bestemmelser om den borgerlige Retspleje var i det væsentlige og næsten Ord til andet overført i det af Justitsministeren den 26. Januar 1914 i Folketinget fremsatte Forslag.

Af det Udvalg, som Folketinget nedsatte til Behandling af nævnte Lovforslag med tilhørende Supplementslove, accepterede et Flertal og tiltraadte et Mindretal subsidiært det af Justitsministeren fremsatte Forslag som Forhandlingsgrundlag.

Saavel Hovedforslaget som Supplementslovene fik en forholdsvis hurtig Behandling i Folketinget. Forslagene blev noget ændrede ved 2den Behandling. Den vigtigste og mest gennemgribende Ændring var den, at man af Hensyn til, at Udsigten til Reformens hurtige Gennemførelse formentlig derved forøgedes, opgav de saakaldte folkevalgte Nævninger og optog de i Retsplejeloven af 1909 indeholdte Regler for Nævnings Udtagelse til Grundlisten.

Den 6. April 1914 vedtoges Hovedforslaget i Folketinget med 48 Stemmer, medens 29 hverken stemte for eller imod.

I Landstinget fik Lovforslagene en velvillig 1ste Behandling og henvistes til et Udvalg. Den 29. Maj afgav Udvalget en af et Mindretal underskreven Betænkning; hvorefter forskellige Ændringer brag-